

# РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. София, 08.01.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова  
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6901** по описа за **2023** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. С. В., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 30 срещу Решение № 2738/09.06.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13450/2022 г. по описа на Софийски Районен Съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-220/21.09.2022 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Касаторът сочи, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон и и процесуалния закон и същото е необосновано. Твърди се, че административният орган не е констатирал неизпълнение на задълженията по чл. 79, ал.3 от КЗ или чл.78, ал.1, т.2 от КЗ, за което да се ангажира административно наказателната отговорност на застрахователя или неговите представляващи лица, а също така, че наказаното лице не е осъществявал функцията по чл. 93 от КЗ. Излагат се доводи за липса на виновно извършено нарушение от касатора, тъй като не били налични доказателства за знание от страна на К. В. за сключената сделка. Оспорват се

и изводите за наличие на допустителство от страна на касатора, като се сочи че липсва, че словесното описание на нарушението не съответства на неговата правна квалификация, по недопустим начин формата на същото е била изменена от деяние, извършено чрез действие (АУАН) в деяние, извършено чрез бездействие. Твърди се, че дори и да се приеме, че е налице извършено от касатора нарушение, то същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са настъпили вредни последици и нарушението е извършено за първи път. По същество от съда се иска отмяна на обжалвания съдебен акт.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата и изрично заявява, че не претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба - заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“ се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП - прокурор Ю. счита жалбата за основателна и доказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество същата е основателна.

При постановяване на решението си Софийски районен съд е приел за установено, че към 30.12.2021 г. „ЦКБ Груп“ ЕАД осъществявало контрол върху ЗАД А. и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, б. „а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества /упражнява пряко 100 % от гласовете в общото събрание на ЦКБ Груп ЕАД, упражнява 80.99 % от гласовете в общото събрание на ЗАД А. АД. ЦКБ Груп ЕАД упражнява пряко 50.04% от гласовете в общото събрание на ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД/. В този смисъл ЗАД А. АД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД са дъщерни дружества на „ЦКБ Груп“ ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което помежду си двете дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

При така установеното бил съставен АУАН № Р-06-101/30.03.2022г. срещу К. С. В. за извършено административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, вр. вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП № Р-10-220/21.09.2022г.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения като е отхвърлил всички наведени от жалбоподателя възражения като неоснователни. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана

отговорността му, тъй като извършването на нарушението е установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена, като не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Така постановено решение е валидно и допустимо, но неправилно, като същото е постановено с противоречиви мотиви и в противоречие с материалния закон.

Касационният състав приема, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които съществено са накърнили правото на защита на наказаното лице.

По силата на чл.36, ал.1 ЗАНН със съставянето на АУАН се образува административнонаказателното производство. Законосъобразно съставеният акт има констатираща и обвинителна функция. Със съставянето му за първи път в правния мир се обективира изявлението на актосъставителя относно конкретно извършено нарушение и личността на нарушителя. С акта констатираното нарушение се вменява във вина на лицето, посочено в него като нарушител, което лице се поставя в ролята на „обвиняем“ за извършеното административно нарушение. Поради това и от момента на съставяне на акта, за лицето, посочено като нарушител, възниква правото на защита срещу повдигнатото административнонаказателно обвинение, на което кореспондира задължението на актосъставителя да обезпечи възможността за ефективното му и пълноценно упражняване. Създаването на достатъчно ефективни гаранции за упражняване на правото на защита на нарушителя е установено в негова полза с оглед възможността му да разбере фактическите и правни рамки на вмененото нарушение. Установена е система от правнорегламентирани предписания към актосъставителя, разделени на абсолютно задължителни и относително задължителни правила. Сред абсолютно задължителните правила е описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено.

В АУАН е посочено, че лицето е извършило нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО като е извършило съответните действия за покупка на дяловете на УД „Компас Инвест“ АД. В НП е посочено, че лицето, в качеството му на изпълнителен директор на ЗАД А. АД, не е извършило съответните действия, като е допуснало ЗАД А. АД да закупи дялове на договорен фонд „Евростабилност“, управляван от УД „Компас Инвест“ АД, с насрещна страна по сделката УПФ „ЦКБ Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ Сила“ АД. Несъответствието не изпълнителното деяние, описано в АУАН, и това, описано в НП, е съществено процесуално нарушение, тъй като не дава възможност на санкционираното лице да разбере кое негово действие или бездействие са квалифицирани като нарушение на разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО. В обстоятелствената част на акта изрично е упоменато, че с подписването на съответните документи за сключване на сделката за покупка, касаторът е осъществил нарушение на разпоредбите на КСО. Актосъставителят надлежно е описал, че жалбоподателят е осъществил така вмененото му нарушение, чрез конкретни действия от негова страна, които обаче са били в разрез с разпоредбата на чл. 177, ал. 2 КСО и забраната, която тя въвежда. Така повдигнатото административнонаказателно обвинение на лицето е съществено изменено от наказващия орган, доколкото в наказателното постановление, се твърди, че отговорността на касатора се ангажира за това, че същият - с бездействието си, изразило се в това, че при подаване на документите, свързани със закупуването и придобиването на извънборсов пазар на дялове, не е поставил като условие пред инвестиционния посредник да не се сключват сделки със свързани лица и по този

начин е осъществил нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. С АУАН е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП за допустителство чрез бездействие, с което се променят освен описанието на деянието и формата на осъществяването му – чрез допустителство, а и вида му – чрез бездействие.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че е налице противоречие във фактическото описание на нарушението в АУАН и в НП. При издаването на НП административнонаказващият орган е въвел изцяло нови фактически действия /в случая бездействие/ в отговорност на касатора, които квалифицирал със същата правна квалификация. По този начин лицето следва да се защитава срещу ново обвинение, с което се запознава едва при получаване на обжалваното НП.

В процесния случай АНО е допуснал съществено процесуално нарушение на императивните изисквания, като съществено е изменил изпълнителното деяние, за което е повдигнато административнонаказателно обвинение на жалбоподателя с АУАН в издаденото въз основа на него НП.

Поради изложените съображения процесните АУАН и НП се явяват незаконосъобразни. Касае се за абсолютно, съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила, което има като своя единствена последица цялостната отмяна на окончателния правоохранителен акт.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН разноски се дължат на касатора, но предвид изрично заявеното от процесуалния му представител в открито съдебно заседание, че не претендира разноски, съдът ѝ не следва да ги присъди.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2738/09.06.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13450/2022 г. по описа на Софийски Районен Съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление Р-10-220/21.09.2022 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :